

noční na 1. září semí zdál sen. Utekl mi
křeček. Hledal jsem ho všude. Pak jsem ho
všadl a šel si lehnout. A křeček byl v
posteli. Potom jsem se vzbudil a šel do
školy. Bylo slavnostní zahájení. Přišel i
kamarád kuba. Ráno jsem se vzbudil v
doměni, že se v našem bytě odehrává
válka. Brácha řval, že se mu nechce do
školy, maminka křikotičko chystala svačiny.

Te nějakou minutu později se podívala na hodiny a zavlekla: „Ospěšk si musíme jít!“ „A co má snídaně?“ Prokeštoval jsem. Samozřejmě zbytkně. Tak jsme šli.

Jště ve škole byl i kamarád Honza. Ve škole je pro nás plno nových věcí.

Máme novou třídní učitelku Janu Vyhnánkovou, novou třídu, takový náš bytěk, jak paní učitelka říkala, máme i novou paní asistentku Adélu Kurnovou. Ve škole byla otevřena nová venkovní učebna a v jídelně bude nový galiový bar. Na ten se určitě sejeme.

první hodině

nás navštívila paní učitelka na školce.

„Budete mít školku s děvčaty se šesté B.“

řekla. „Cože?“ vyděsily jsme se. Hrozí nás to navráto.

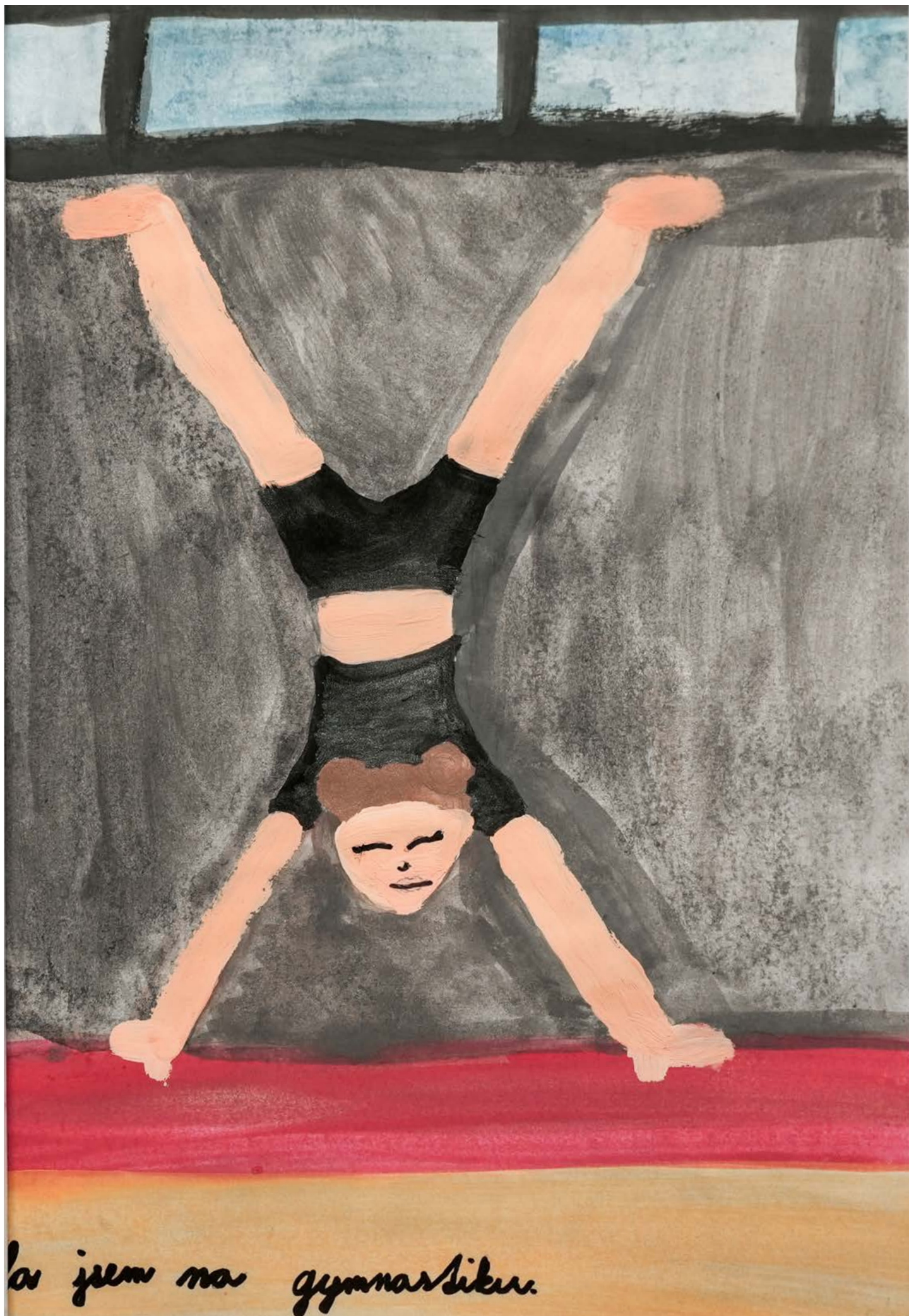
My by holky fakt nemáme rády. Koukaly jsme

jako psi na host. Pak konečně naposledy zazvonil

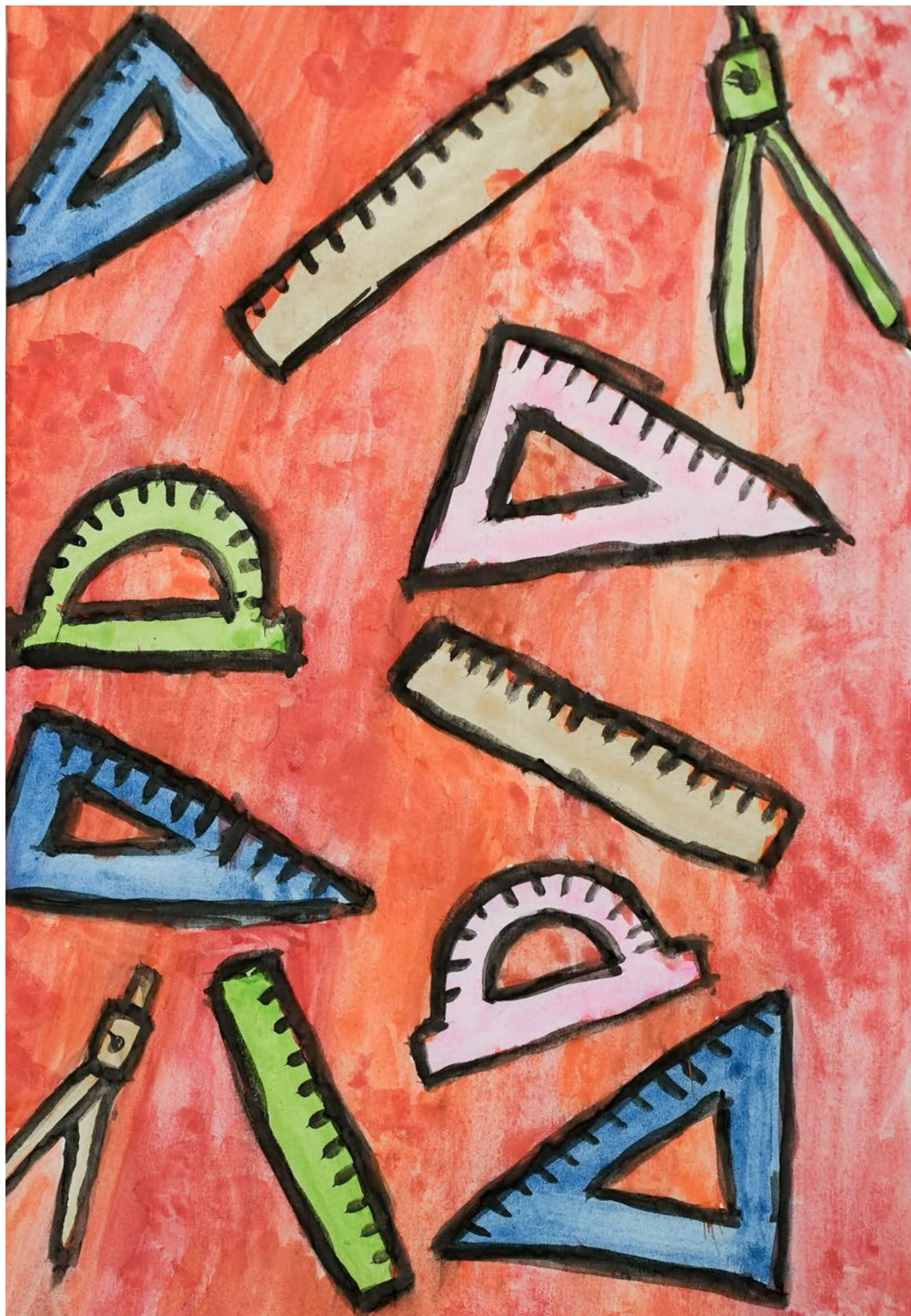
zvoněk. „Hurá!“ ozvalo se. Jenže ouha. Protože domů.

spíchali všichni, vytvořila se řáda v šatnách.

Pěkně nás vyločila. Byla tam hlava na hlavě.

Martin mi stápl na nohu, byl to prostě mazec.
Nemohli jsme ani dýchat.,,Viki, pomoc, já se dusím!
Byli jsme jako sardinky v nálevce. Jinak ale v
úterý byl krásný slunečný den! Nevadilo ani to,
že už jsme zase měli nové zářkovské knížky a sešity.
Už samotná cesta do školy byla dramatická. S Filipem jsme se minuli, protože
jme šli každý jinou cestou. Proto jsme se navzájem naháněli, abychom se našli. Nakonec
všechno dobře dopadlo. Vě žkole se rozdávaly učebnice.,,Bábo, podívej, stích je!“ zvolal
překvapení Filip. A opravda! Tak učebnic jsme ještě nikdy neměli. Byl to šok. Když
jeme si rozdali učebnice, vysvětlila nám paní učitelka, jak je to s rozvozem v studijních a lichých
dnydech a s třídní skupinami na WhatsAppu. Pak jsme šli domů. Ale ani to nebylo jen tak. Filipovi
málem ujel autobus, a když už v něm byl, tak zase málem zapomněl vystoupit.
No prostě - šakový obyčejný druhostupňácký den. Vě čtvrtek jsme mě-
li úplně první angličtinu s paní učitelkou Pfeffrovou.
Pak jsme paní učitelku měli ještě dvě hodiny s vý-
svarné výchovy. Malovali jsme iniciály do kroniky.
Já jsem si zvolila V. A zrovna to moje paní učitelka.
vyloula jako nejlepší. Pak jsme ještě měli matematiku,

Selocvik a dějepis. Po druhé hodině jsme s Bárou
byly na záchodě - někdo tam poházel kusy soaleb-
ního papíru. Po vyučování jsme šly na oběd. Byly
boloňské špagety. Jenže už u polívky jsem měla ne-
hodu. „Páni,“ říkala jsem si při pohledu na flek na
sučku, „toho si určitě každý všimne.“ Jenže se to na-
štěstí nestalo. Tak jsem nasedla na autobus a jela
domů.

pátek (je pátek, kusa!) byla první hodina matematika. Byla to celkem nuda. Bavili jsme se o tom, co nám v matematice nejde. Třísila jsem, že přes prázdniny všechna všechno zapomněli.

Moje kamarádka Bára se šla sepsat, jestli může na WC. Paní učitelka řekla, že ne, protože byl skoro konec hodiny.

Vstávání v pátek bylo problém jako vždy, ale i tak jsem doběhl na autobus včas. Ve škole šasně jsem dokonce našel zapomenutý sešit z předchozího dne. Mamka bude ráda.

sobotu jsme jeli s dědou autobusem do Lína a koupily jsme rybu. Cestou zpátky nám v autobuse praskl pytlík. Voda byla všude. Ryba vyskočila z pytlíku a poskakovala po podlaze. Naštěstí jsme ji chytili a bezpečně dopravily domů do akvária. A šli jsme dělat úkoly do školy. Pak jsme vyzkoušeli trampolínu. Málem jsme si slomily ruce. Ale skončily jsme jen s modřinou a záchrastem smíchu. Po večeři jsme spolu s Tájou a mojí sestrou hráli s panenkami. Schováme se jí" řekli jsme si. A čekali jsme, až nás Anička najde. Jenže - nic se nedělo. Vyjdeme z úkrytu, rozhodli jsme se. Opakem jsme našlapovali. - pořád nic. A pak jsme Aničku uviděli. Spala jako dudek. Tak jsme šli spát sami.

U sobotu a neděli jsme byli s bratrem a sárou na Slovensku. Loučisti našeho hotelu byl bazén a tam to bylo moc super. Byly tam dva těžké tobogány.

Nejprve jsem se jich bála, ale pak jsem to šla zkusit. Když jsem nastoupila do prvního tobogánu z nich bylo to spočítání v pohodě. Říkala jsem si, že jsem se bála úplně zbytečně. Jenže najednou jsem vyskočila a pak to šlo prudce dolů. BRR to nepřesíjím! Byla jsem bez sebe hrůzou. Najednou se však jízda zpomalila a já jsem klidně sjela do vody. Druhý tobogán byl s suchým. Podobný jsem jela už znala z Tunisu.

Tak jsem se tolik nebála, i když to se mnou přišel házel. Jela jsem jak mnohokrát. Bylo to prima.

Včera jsem si nastavil budík na pondělí. Na sedm hodin. „Prospím se trochu,“ řekl jsem si. V pondělí ráno jsem budík zklap stejně, jako kdysi jsem ho mival nastavený na šest hodin a zavřel jsem oči, že se ještě trochu prospím. Vzbudil jsem se a koukám na budík. Sedm dvacet tři! Vyskočil jsem z postele a spěchal na autobus. Ale po cestě jsem viděl potoulat se psa, běhal zmateně tam a zpátky. Řekl jsem si, (Pak mě to napadlo) že ho zkusím chytit, ale zavřel a šel mě kousnout. Lehkl jsem se a uskočil. „Co teď,“ říkal jsem si. Pak mě to napadlo. Vypálil

jsm mobil a zavolať políciu. (n) Keď prišli,
sacal jsm si se jsm povídať a sa chvíli
jsme se spriatelili. Policisté pak našli jsmi maji-
tele. A sa odmenu mē saveli do školy.

V pondělí byla první hodina digitální gramotnosti.
Paní učitelka Gieslová nás savela do počítačové
učebny a řekla nám, co budeme v hodinách dělat.

Ukázala nám také kouzelný rámek, který nám samke
počítač, když budeme dělat blbosti. Musím si dávat
pozor, aby se mi to nestalo.

Dnes mě nejvíce zaujal tělocvik, kde jsme si hráeli
křivým míčem. Když jsm ho hodila do brány, odrazil
se úplně jinak, než jsm chtěla. Letěl na druhou
stranu vesmíru. Byla to legrace.

Víškrý byla zajímavá kuchařka. Nejdříve jsme hráli s paní asistentkou šlemce a potom
kuchy. Paní učitelka přišla až na posledních deset minut.

Byl pěkný střední večer. Rozhodli jsme se s tátou, že pojedeme s naším psem k veterináři. Museli
jsme ho dříve navštívit. Když jsme došli do čekárny, byli jsme překvapeni, když zvířátko na pana
doktora čekalo. Popoáci, kočky, chomeloni a náš pes. Čekání bylo nehorázné. Na jedné sousední kůčce seděla
Mafkou popichoval vedle sedícího psíka. „Vrrr haf“, rošťahal na ni. Jenže kočička se naječila a skočila mu na
páda. Pes ukořátl a švihl hlavou s papouškem. Drr! A papoušek byl pryč. Pan veterinář musel vše napravit a zvířátkům poskytnout pomoc.

X Ve čtvrtek jsem vstával ve čtvrt
na sedm. Od osmi do půl druhé jsem
byl ve škole. Nejzajímavější byla
angličtina. Po obědě jsem šel do juda.
Bylo tam hodně nováčků a některý i
z naší třídy. Třeba Lája Nováková.
Rozdělali jsme závěntay a začali cvičit.
Nejdříve jsme běhali kolečka a potom
jme trénovali judistické techniky. Pak
jme bojovali. Bojoval jsem s větší "páskou",
než jakou mám já. Bylo to těžké. Potom
jme zkoušeli sumo - museli jsme na sebe
sločit - kdo koho přetlačí. Pak trénink
skončil a šel jsem domů.

pátek jsme neočekávali nic zvláštního. 1 hodina angličtiny vypadala zpočátku tak, že budeme jenom opakovat. Ale paní učitelka nás překvapila. Přinesla kartičky, se kterými jsme hráli bingo. Bylo to prima - zopakovali jsme si angličtinu, a ještě se přitom zasmáli.

Odpoledne ve škole bylo úplně obyčejné. Ale odpoledne jsme vyšli na zápas. Hráli jsme v Příkarpích a dost se mi dařilo. Dal jsem gól a na jeden nabítl. Bylo to napínavé ale nakonec jsme vyhráli 4:3. Jediné co se nepovedlo, bylo počasi. Překně jsme zsmokli.

3. září 2025

dvě hodiny se Okrada očička plnit návštěvníky. Tausťe Hasičský kotlík zúčastnilo čtrnáct družstev. Oně zahřival již rozpálené kotlíky s vlásem, jelikož začátek byl už v deset hodin. Přesady do guláš si každý soutěžící zvolil sám tak, aby našel hodnotící porodu.

Kotlíček tak bublalo jak hovězí, tak veprové maso. Porota hodnotila vůň, barvu, vzhled a samozřejmě celkový dojem. Bonusové body by měli soutěžící přistě získat za vzhled a originální název - Léčivý guláš, Pálivec, Kousky šteři v omáče, Pikantní pokrmem ad.

U nás jim to navenom. Po ochutnání nás dvou (má a Váška) byl nejím vítězem guláš družstva číslo tři, který byl jemně páňový kousky hovězího masa. V pět hodin odpoledne si našel slovo hlavní předávek a vyhlásil vítěze. Naše chutové komity nám napověděly krásně, vyhrálo soutěžní družstvo číslo tři z Trávků. Přistě se klidně vítíme sál členy hodnotící komise. Odpoledne jsme si ušili a už se těšíme na další ročník.

~~Tuto~~ Třídili jsme museli vstávat už před sedmou hodinou,
~~proto~~

protože v osm jsme měli být v Prostějově, kde jsme s našim folklorním

souborem Laštůvka vystupovali na lodi. Ráno to vypadalo vřelých, protože v

noční hodině přišlo a déšť padal i ráno, když jsme odjížděli. Naštěstí po osmé přest

přestalo, a když jsme vystupovali, dokonce vysvítlo sluníčko. Po vystoupení jsme jeli

domů, dali si šed a hned potom jsme šli fandit běžcům. Ti totiž běželi závod 40 km, což

je desetikilometrový běh, který začíná si hnaní v Dubanech a vede také přes Bystrovice.

Běželi tam i některé naši vrátní, tak jsme jim fandili, co to šlo.

